

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبار
بین بوم و بر زنده یک تن مبار
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

نتبع ونگارش : ۱۱ می ۲۰۱۱
امین الدین «سعیدی - سعید افغانی»
مدیر مطالعات ستراتیژیک افغان و
مسئول مرکز کلتوری حقوق لاره - جرمنی

بسم الله الرحمن الرحيم مقام مادر

مردان از دامن پاک مادر به معراج رسیده اند ، اولین مدرسه همه انسانها دامن پاک مادر است.

تجلیل و گرامیداشت از مقام والای مادر، با عظمترين واژه در دنيا ، تكرار همه خوبی ها و بالorer ها به همه نعمت های پروردگار ماست.

اگر هدایات، دساتير، احکام قرآن عظیم الشأن وسنت پیامبر صلی الله علیه وسلم را بادقت و اهتمام خاص و منصفانه مورد مطالعه قرار دهیم، به وضاحت تمام در خواهیم یافت که دین اسلام در مورد احترام به مقام مادر و پدر هدایات خاصی را صادر نموده است.

قرآن عظیم الشأن می فرماید:

«اما يبلغن عنك الكبير احدهما او كلا هما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهم قولاً كريماً» (اگر یکی از آن دو یا هردو، در کنار تو به سالخوردگی رسیدند به آنها حتی «اوف» مگو و به آنها پرخاش مکن و با آنها سخنی نیکو و شایسته بگو و بزرگوانه با آنان باید سخن بزن «(سوره اسراء: آیت ۲۳).

همچنان پروردگار با عظمت می فرماید : « وَصَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدِهِ حَسَانًا » (وما به انسان سفارش کردیم که با پدر و مادر خویش به احسان رفتار نماید). (احقاف : ۱۵)
و باز می فرماید :

« وَقَضَى رَبُّكُمْ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَاهُ وَبِالِّاَدِينِ اَحْسَانًا » و در همین سوره باز می فرماید « فلا تقل لهم اف ولا تنهرهما وقل لهم قولاً كريماً»(سوره اسراء آیت متبرکه ۲۳) خداوند پاک به ما دستور ارشاد فرموده است (که به جز از او کسی دیگری را پرستش نکنیم و به پدر و مادر نیکی نمائیم و هر گاه یکی از این دو یعنی پدر و یا مادر

به سن پیری رسند باید با ایشان نیکی نمائیم و کمترین اهانت نباید به ایشان صورت گیرد، انسان با مدارا و بزرگوانه با آنان باید سخن زند.

همچنان پروردگار(سوره لقمان: آیت ۱۴) می فرماید :

«أَن اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدِيكَ» (شکر گزار من و پدرت و مادرت باش).

خداؤند پاک بعد از اینکه از رحمات پدر و مادر یاد آوری به عمل می آورد ، به طور جدگانه از رحمات مادر ذکری به عمل آورده و می فرماید « ووصینا الانسان بوالدیه احسانا حملته امه کر ها و وضعته کر ها وحمله وصاله ثلاثونه شهرآ »(قرآن رحمات سی ماهه مادر را پاددهانی می کند ، دوران بارداری وحمل ، دوران وضع حمل ، دوران شیر خوارگی که برای مادر دشوار است همه وهمه را به عنوان شرح خدمات مادر ذکر می کند .

اگر احکام الهی در قرآن عظیم الشأن در مورد حقوق والدین مورد بررسی قرار گیرد ، با تمام وضاحت در خواهایم یافت که این حقوق واحکام بر دو قسم تقسیم می یابد که یک قسمت آن حق شناسی مشترک پدر و مادر را بیان می دارد ، و قسم دیگر آن مخصوص حق شناسی مادر است.

به طور مثال در برخی از آیات احکام خاصی را بیان می دارد، و در ضمن می خواهد وظایف ما را در مورد مشخص سازد ، به طور مثال (در آیت ۲۳۳ سوره بقره) می فرماید :

«وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهِ رِزْقُهُنَّ وَكَسْوَتِهِنَّ بِالْمَعْرِفَةِ» (خوراک و پوشش مادران به طور شایسته به عهده پدر فرزند است).

مگر زمانی که سخن از تجلیل و بیان رحمات است، اسم مادر را بالخصوص ذکر می کند .
حضرت عیسی علیه السلام می فرماید : « وَبِرَا بِوَالِدِتِي وَلَمْ يَجِعْنِي جِبَراً وَشَقِيقًا » (خداوند مرا نسبت به مادرم نیکو کار قرار داده و جبار وشقی نگردانید).

پروردگار با عظمت ما می فرماید « وَبِالْوَالِدِينِ احساناً » و یا طوری که می فرماید : « ان اشکر لی وَلِوَالِدِيكَ » (سوره لقمان . آیت: ۱۴) (و انسان باید به پدر و مادر نیکی کند).

خواننده محترم !

در آیات متبرکه به وضاحت مشاهد می کنیم که مقام و منزلت مادر و پدر به اندازه ای اهمیت دارد که خداوند بعد از عبادت و اطاعت بندگی به ذات خود، هشدار تگان دهنده به فرزندان داده است و به آنان هدایت می فرماید: که با مادران خود نیکی به عمل آرید.

اگر به طور کلی هدایات الهی در قرآن عظیم الشأن را مطالعه نمائیم در خواهیم یافت ، که تعداد زیادی از آیات قرآنی در مورد حق شناسی از والدین و به خصوص در مورد حق شناسی از حقوق مادر تذکر رفته است.

در حدیث شریف آمده است که:

روزی شخصی نزد پیغمبر بزرگوار آمده و گفت : ای رسول خدا ! مادرم پیر و ظهیر شده و نزد من زندگی می کند ، او را همیشه در پشت خود حمل کرده و برای رفع ضروریات وحواجش به این طرف و آن طرف می برم ، واز معاش و درآمد خویش تمام حواج و ضروریات وی را برآورده می سازم . نمی گذارم که اذار واذیت

بییند ، بانهایت کمال ، احترام و تعظیم با او رفتار می کنم . آیا بدین ترتیب گفته می توانم که حق اورا به جا آورده باشم؟

پیغمبر اسلام در جوابش فرمود : نخیر ، به خاطر آنکه شکم مادر محل تواست ، پستانهای او منبع تغذیه تو، قدم های او وسیله حرکت تو، دستهایش محافظت تو، و آغوش پاکش گهواره تو بوده است. او این همه خدمات را با رضایت خاطر برای تو انجام داده و آرزو می کرد که تو زنده بمانی ؛ ولی تو حالا همه این خدماتی را در برابر او انجام می دهی در حالیکه انتظار آنرا داری که او بمیرد. پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید : «**بِرَبِّ الْدِّينِ أَفْضَلُ مِنِ الصَّلَاةِ وَالصَّدَاقَةِ وَالصُّومِ وَالْحَجَّ وَالعُمَرَةِ وَالْجَهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ**» .

(فضیلت و ثواب نیکی و احسان و خدمت در حق پدر و مادر بیش تر از نماز ، زکات ، روزه ، حج ، عمره ، و جهاد در راه خدا وند متعال است).

و باز می فرماید : «**بِرَأْمَكَ وَأَبَاكَ وَأَخْتَكَ وَأَخَاكَ ، ثُمَّ أَدْنَاكَ فَادْنَاكَ**» (با مادر و پدرت ، با خواهر و برادرت نیکی کن سپس به ترتیب هر کسی را که نزدیک تر است مورد محبت و احسان و نیکی قرار ده : «در حدیثی که راوی آن امام بخاری است می فرماید که : شخصی از نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم آمد و سؤال کرد : یا رسول الله ؟ به چه کسی نیکی کنم ؟ فرمود : با مادرت . سایل گفت ! دیگر به چه کسی ؟ فرمود : با مادرت . برای بار سوم پرسید : دیگر به چه کسی ؟ مجدداً فرمود با مادرت . مجدداً گفت چه کسی ؟ فرمود با پدرت .

سقراط می گوید :

با پدر و مادر چنان رفتار کن که تو از اولاد خویش توقع آنرا داری . مادر! به مقام والای تو، مادر! بر صبر و استقامت، مادر! به همت کم نظریت تحیات می فرستم و با تمام صراحة اعلان می دارم .

مادر! تو سزاوار اکرامی، مادر! تو سزاوار تقدیر و احسانی، ای مادر! مقام و منزلت والایت با احترام وفضیلت خاص نگاشته و با صراحة و اخلاصمندی تمام می گوییم که «**الجنة تحت اقدم الامهات**» جنت در زیر پای تو است ای مادر !

رضی رب رضی والدین بوده . وای مادر رضی رب بدون رضی تو حاصل ناپذیر است . خداوند ما را به رضی مادر نایل گردان تا به موجب آن رضی الهی نصیب ما گردد . [پیلان](#)